En mindre sag i et større perspektiv

Der findes tre slags sager. Min sag, din sag og universets sag, og så er den i virkeligheden ikke længere. Det er dog ikke helt så enkelt, da vi tit får byttet lidt rundt på sagerne, hvilket gør det vanskeligt at skelne mellem dem og holde os til den sag, der er vores. I stedet blander vi os i andres sager i den tro, at hvis vi får andre til at ændre sig, bliver vi lykkelige.

Mens vi bokser rundt med andre og forgæves forsøger at få dem til at rette ind, undgår vi samtidig at kigge på os selv. Det er i sagens natur lettere at se andres ”fejl og mangler”, frem for egne. Det svarer til at se sig i spejlet og få øje på et tandpastaspor rundt om munden. I forsøget på at få det væk, pudser vi spejlet. Selv kan jeg uden at overdrive sige, at jeg har pudset, og stadig i ubevogtede øjeblikke pudser, rigtig mange spejle.

Vi har så travlt med at beklage os og blande os i andres sager og ser derfor ikke, at vi hverken er værre eller bedre end dem. Vi er alle skåret over samme læst - som små isterninger af vand i et glas. Uanset om de er frosne eller optøet, består de alle af det samme stof - H_2O.

Det er din skyld

"Ja, jeg er jo ikke sådan én, der blander mig i andres sager", hørte jeg mig selv sige, første gang jeg hørte om de 3 sager. Mens jeg sagde det, lagde jeg samtidig mærke til, at der var en lille stemme inde i mit hoved, der fortsatte: "Med mindre de forstyrrer min sjælefred". Her er det jo tydeligt for enhver, at det naturligvis retfærdiggør min indblanding.

Hvis bare alle var lige som jeg, eller i det mindste gjorde som jeg ville have det, ville alt være godt. Det gør de desværre ikke, og så kan jeg jo med rette tillade mig at blive sur og gal i flere dage, uger, måneder og sågar år. Mens jeg hermed bruger al min tid og energi på, at skyde skylden på dem for min manglende lykke, hygger de sig med langt sjovere ting, og mit martyrium er fuldstændig spildt.

Universets sag

Når vi brokker os og forsøger at flytte rundt med sager, der ikke er vores sag, bliver det ret indlysende, at det er uden for vores kontrol – som når det regner, blæser eller sneer, uanset vi synes

om det eller ej.

Universet styrer selv, hvornår det er tid til regn, og hvornår det er tid til sol. Uanset hvor meget vi bander og svovler over vejret, følger det helt sin egen rytme og skifter først, når det skifter og ikke et sekund før. Altså er det spild af både tid og god energi at brokke sig over det - vi kan ikke ændre på vejret, kun klæde os på efter det.

Andre burde da kunne se, hvad jeg har brug for

Vi er i andres sager, når vi synes, de enten skal gøre noget andet, end det de gør eller være anderledes, end de er. Når andre ikke indfrier de krav og forventninger, vi har til dem, tillader vi os at korrigere dem med den største selvfølgelighed. Vi bliver vrede eller skuffede og synes, de burde tage sig sammen. Tænke lidt mere på os og ikke mindst på vores følelser. Eller vi går til yderligheder og kasserer dem som uduelige og ubrugelig, hvis ikke de retter ind. Dette selv om vi ofte ikke engang har fortalt dem, hvad det er, vi kræver og forventer.

Vi ved, vi roder rundt ovre i andres sag, når vi sidder fast i at andre "burde", "kunne" og "skulle" gøre noget andet end det, de gør. Når vi giver andre skylden for alle manglerne i vores liv, for alt hvad der er gået galt og ikke virker.

Fundament for et martyrium

Sidder vi fast i den overbevisning, at vores lykke afhænger af andre, giver vi dem samtidig fjernbetjeningen til vores liv og levned. Vi mister os selv og skyder skylden på dem, når noget går galt, og vi ikke får vores ønsker opfyldt. Ved på den måde at gøre os selv til ofre gør vi vores råderum mindre og mindre. Muligheden for at påvirke andre, blandt andet ved selv at være et godt eksempel i retningen af "walk the talk", forsvinder med seperation og ensomhed til følge.

Det er en livsopgave i sig selv at få andre til at ændre sig, så de er præcis, som vi synes, de skal være. En livsopgave der er dømt til at mislykkes på forhånd, fordi vi alle, på hver vores måde, ønsker at blive accepteret og rummet, præcis som vi er.

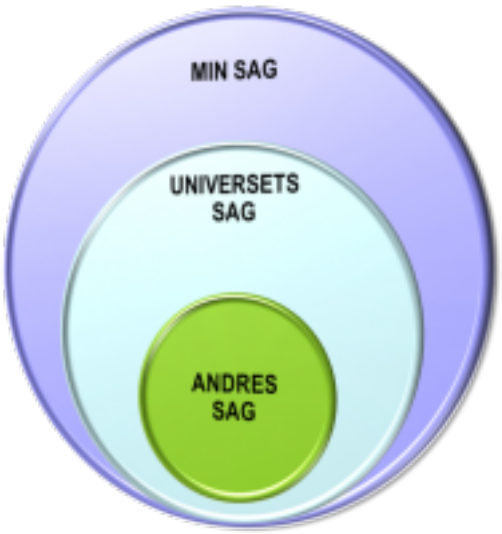

Min sag

Vælger vi derimod at bruge vores tid og energi på vores egne sager, på de ting vi kan gøre noget ved, bliver vores råderum større. Ved at vide, hvad vi vil have, bede om det vi vil have, og ikke mindst tage ansvar for selv at skabe det, vi vil have, får vi større effekt på vores eget liv og lykke.

Når vi tillader os selv at tage vare på os selv, giver vi samtidig andre frihed til at være og gøre det, der passer bedst ind i deres liv. Hvilket ofte betyder, at de enten med lethed ændrer sig helt af sig selv og uden vores indblanding, eller at ønsket om deres forandring mister sin betydning.

Det giver derfor også helt sig selv, at den sag, vi har størst indflydelse på, er vores egen sag. Når du næste gang ikke kan få verden til at makke ret, så stil endelig spørgsmålet:

”Hvis sag er det? Min, din eller universets?”

- måske du er så heldig, at det ikke er din, og du kan læne dig tilbage og nyde tilværelsen.

Måske du også har lyst til at læse artiklen: Muligheder fremfor begrænsninger

eller bestille tid til en coaching session, hvilket du gør her

(FlexBiz Partner)
Danshøjvej 52 B, DK-2500 Valby
Telefon: +45 2073 3937

Copyright © Flexible Business Group, 2009-2026.
Kilde-URL (modified on 23/01/2016 - 18:08): https://fleksiba.basedomain.dk/blogs/mindre-sag-i-storre-perspektiv?language=en